

Bagvendt klogskab.

Der findes ingen mere bagvendt klogskab end den, der lader **det evige** fare som noget usikkert og holder fast på **det jordiske** som noget, der er sikkert. Sådan siger vor verdensberømte landsmand Søren Kirkegård.
Og hvor har han dog ret!

De fleste af os bruger al vor tid og alle vore kræfter på at holde fast ved **det jordiske: penge, karriere, anseelse** – og det er et arbejde, der kræver al vor opmærksomhed, så vi faktisk glemmer, at vi dog ikke skal være her i verden for evigt.

Vi søger **det håndgribelige**, det vi kan tage og føle på, og vi glemmer, at en skønne dag hænger den hånd, der skulle gribe, slap og kraftsløs ned og må slippe alt det håndgribelige!

Mennesket er en trækfugl, som kun en tid bygger rede på jorden. Så rejser vi bort.

Vi mærker på vort legeme, at kræfterne mindskes, og det minder os om den sidste rejse.

Er det ikke bagvendt klogskab at lade det evige fare? Bagvendt at søge **det forgængelige** og glemme, ja, ringeagte det evige, dét der har med **Gud Herren** at gøre?

Det mest tragiske er dog, at mennesker stiller sig uden for Guds rige, selvom Jesu frelsergerning er for alle uden undtagelse.

Nå, ja, men vi har jo tid nok til at omvende os til Gud og begynde så småt at tænke på de evige ting.

VI HAR VEL TID NOK?

NEJ! DU HAR **HAFT TID** NOK!